

ΟΜΙΛΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΑΝΝΟ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ
ΣΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Αγαπητέ Πρόεδρε, Δημήτρη Χριστόφια.

Μακαριότητα, Θεοφιλέστατε.

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής.

Κύριε Πρόεδρε, κ. Βασιλείου.

Αγαπητέ φίλε Βάσο Λυσσαρίδη.

Αγαπητοί Αρχηγοί των κομμάτων.

Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι.

Αγαπητές νέες, αγαπητοί νέοι.

Η σημερινή μας σύναξη είναι διαφορετική. Είναι ιδιαίτερη. Είναι φορτισμένη από συγκίνηση και μνήμες για ένα μεγάλο Έλληνα, για ένα μεγάλο Κύπριο, για έναν πραγματικό Ευρωπαίο: Τον Γιάννο Κρανιδιώτη. Τον φίλο Γιάννο.

Για μένα, η συγκίνηση είναι ακόμα μεγαλύτερη, γιατί βρίσκομαι, δέκα χρόνια μετά τον άδικο και τραγικό του θάνατο, στη Λευκωσία. Στην ιδιαίτερη, πονεμένη του πατρίδα, μαζί με την οικογένειά του, τους φίλους του, τους συνεργάτες του.

Είμαστε όλοι εδώ, όχι για να κάνουμε ένα μνημόσυνο, αλλά για να τιμήσουμε ένα μεγάλο πολιτικό, που για μας εξακολουθεί να είναι ζωντανός μέσα από τους αγώνες και την προσφορά του. Συγχαίρω το Πανεπιστήμιο της Κύπρου, τον κ. Σταύρο Ζένιο, και το ΙΣΤΑΜΕ, το Νίκο Κοτζιά, για την πρωτοβουλία τους να οργανώσουν αυτή την εκδήλωση.

Τους ευχαριστώ θερμά που μου δίνουν την ευκαιρία να μιλήσω για έναν καλό φίλο και ένα σπουδαίο συνεργάτη.

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης, για όσους τον γνώρισαν προσωπικά και συνεργάστηκαν μαζί του, ήταν ένας άνθρωπος που συνδύαζε την αυστηρότητα με τη γλυκύτητα. Τη διορατικότητα με τη φαντασία. Το συναίσθημα με το χιούμορ. Θυμάμαι την τελευταία μέρα, ώρες πριν από το μοιραίο του ταξίδι, βρήκαμε λίγο χρόνο να καθίσουμε στο γραφείο μου να ξαποστάσουμε, να κουβεντιάσουμε. Αφού ανταλλάξαμε απόψεις για τις τρέχουσες διεθνείς εξελίξεις, τού έκανα μια προσωπική ερώτηση. Του είπα, είσαι Κύπριος, υπηρετείς σήμερα την Ελλάδα, έστω και αν με την ιδιότητά σου ως Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, βοηθάς και την Κύπρο. Έχεις σκεφτεί ποτέ να επιστρέψεις στην ιδιαίτερη πατρίδα σου;

Μου απάντησε λέγοντας ότι, πάντα στο νου του, ήταν κάποια μέρα να επιστρέψει - μάλιστα αν γίνει πραγματικότητα η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση - και να μπει στην κυπριακή πολιτική ζωή για να προσφέρει. Αλλά ο Γιάννος, εκείνη την ημέρα έφυγε.

Έφυγε σε μια στιγμή που η παρουσία του ήταν γεμάτη υποσχέσεις. Γιατί ο Κρανιδιώτης υπήρξε πάνω απ' όλα οραματιστής. Σκεφτόταν και σχεδίαζε τα μεγάλα. Μας έδινε αισιοδοξία ότι όσο δύσκολοι και αν ήταν οι στόχοι, θα μπορούσαμε να τους πετύχουμε. Μπορούσε να δει μακριά, να θέτει δύσκολους και φιλόδοξους στόχους και να διαμορφώνει αναγκαίες πολιτικές για να τους πετύχει.

Ακόμα και όταν η περιέουσα ατμόσφαιρα δεν συγχρονιζόταν με την δική του σκέψη, και οι συνθήκες ήταν δύσκολες και προβληματικές, έλεγε: «δεν κάνω πίσω». Πάντα όμως με ρεαλισμό, προσαρμοστικότητα, χωρίς ιδεοληψίες, χωρίς αγκυλώσεις, με σαφή σοσιαλδημοκρατικό και ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Με όραμα την ισχυρή Ελλάδα, ισότιμο εταίρο στην Ευρώπη. Με όραμα μια Κύπρ, πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Κρανιδιώτης ήταν απ' αυτούς που είναι μπροστά από την εποχή τους. Ήταν από τους πρώτους πραγματικά ευρωπαϊστές πολιτικούς. Πίστευε σε μια ενωμένη Ευρώπη των πολιτών, σε μια κοινωνική Ευρώπη, σε μια πολυπολιτισμική Ευρώπη, όπου τα δικαιώματα όλων των πολιτών, χωρίς διακρίσεις, χωρίς αποκλεισμούς, είναι κατοχυρωμένα.

Πίστευε χωρίς παλινδρομήσεις ότι η Ευρώπη, για να έχει ουσιαστικό ρόλο στο διεθνές γίνεσθαι, έπρεπε να αποκτήσει πολιτική προσωπικότητα. Να δημιουργήσει ενοποιητικούς θεσμούς, όχι μόνο στο επίπεδο της οικονομίας, αλλά και στο επίπεδο της πολιτικής και στο επίπεδο της κοινωνίας.

Ήταν υπέρμαχος της ομοσπονδιακής εξέλιξης της Ευρώπης, με τρόπο ώστε ο Ευρωπαίος πολίτης να αισθάνεται και να είναι συμμετοχος στις εξελίξεις, όχι παρατηρητής όπως σήμερα, αλλά πρωταγωνιστής.

Θεωρώ ότι σήμερα οι απόψεις του είναι δικαιωμένες, όσο και επιβεβλημένες. «Χρειάζεται -έλεγε- σήμερα η πολιτική ενοποίηση και ανάδειξη μιας πολιτικής διακυβέρνησης στην Ευρώπη, που να νομιμοποιεί δημοκρατικά, πολιτικά και κοινωνικά τις απαραίτητες μεγάλες μεταρρυθμίσεις».

Για Ευρωπαίους όπως ο Γιάννος, για όσους πιστεύουμε σε μια πραγματικά ενωμένη και προοδευτική Ευρώπη, η νομισματική ενοποίηση ήταν απλά ένα μεγάλο βήμα, ένα όχημα για να προχωρήσουμε προς την πολιτική ενοποίηση.

«Η εγκαθίδρυση του ενιαίου νομίσματος», σημείωνε ο Κρανιδιώτης, «θα έχει πάνω απ' όλα εκτεταμένες πολιτικές συνέπειες». Έλεγε: «Με τη δημιουργία του ευρώ, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά τη δυναμική για την βαθύτερη πολιτική ενοποίηση, τόσο στο θεσμικό, όσο και στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Η ιστορική εμπειρία δείχνει ότι το ενιαίο νόμισμα μπορεί να λειτουργήσει ομαλά και αποτελεσματικά μόνο στα πλαίσια ενός ενιαίου πολιτικού μορφώματος».

Προφητικές οι σκέψεις του. Από τη μια πλευρά, η σημερινή παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση και οι θεσμικές και πολιτικές αναταράξεις και προκλήσεις εντός της Ένωσης, δείχνουν καθαρά ότι η νομισματική ενοποίηση λειτούργησε ως ασπίδα προστασίας των ευρωπαϊκών οικονομιών.

Από την άλλη όμως, η καθυστέρηση της πολιτικής ενοποίησης δεν επιτρέπει στην οικονομική και νομισματική ένωση να προσφέρει σήμερα προς τον Ευρωπαίο πολίτη όλα τα εν δυνάμει οφέλη. Όπως μιας κοινής αντιμετώπισης, πιο ισχυρής αντιμετώπισης, της διεθνούς οικονομικής κρίσης από πλευράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στο εσωτερικό της Ένωσης, αλλά και στο διεθνές πεδίο, στις διαπραγματεύσεις για τη νέα παγκόσμια αρχιτεκτονική στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Πιστεύω πραγματικά ότι αν ο Γιάννος Κρανιδιώτης ήταν σήμερα μαζί μας, θα ήταν μπροστάρης στον αγώνα να βγει η Ευρώπη από τη θεσμική και πολιτική κρίση και να προχωρήσει με πιο γοργά βήματα στο δρόμο της ολοκλήρωσης.

Μιας ολοκλήρωσης, με κεντρικούς άξονες την κοινωνική συνοχή, την πράσινη ανάπτυξη, τη δημοκρατική εμβάθυνση και την κοινή εξωτερική πολιτική και άμυνα. Αυτό τον αγώνα δίνουμε σήμερα δυναμικά. Και ως αυριανή κυβέρνηση, λαού θέλοντος, της Ελλάδας, θα συνεχίσουμε ακόμα πιο εντατικά, πάντα σε συνεργασία με τους εταίρους μας και τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης, για να βγει η Ένωση από τη σημερινή πολιτική και οικονομική κρίση.

Ο Κρανιδιώτης δεν ήταν μόνο ένας μεγάλος πολιτικός, αλλά ήταν και ένας αποτελεσματικός διπλωμάτης. Εφάρμοσε με επιτυχία μια ενεργητική πολιτική πρωτοβουλιών.

Πρώτα δίπλα στον Ανδρέα Παπανδρέου, ως σύμβουλός του για το Κυπριακό. Αργότερα, ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών και ως Υφυπουργός Εξωτερικών για Ευρωπαϊκά Θέματα. Ακολούθησε η θητεία του στην Ευρωβουλή υπηρετώντας, παράλληλα, ως Εκπρόσωπος της Ελλάδας στην Διακυβερνητική Διάσκεψη του 1997, για την αναθεώρηση της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λίγο πριν τον τραγικό θάνατό του, στις 18 Φεβρουαρίου 1999, ανέλαβε Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, Υπεύθυνος για το Κυπριακό και τα Ευρωπαϊκά Θέματα.

Ο Κρανιδιώτης ασκούσε διεκδικητική πολιτική, αλλά πάντα με ρεαλισμό και ορθή ανάλυση της συγκυρίας. Ήξερε να δίνει μάχες, σκληρές μάχες. Και τότε, τις έδινε. Ήξερε ότι για να κερδίσει, έπρεπε να κτίσει συμμαχίες και να μην απαξιώνει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Ελλάδας.

Στόχος του, στόχος μας, να μην αφήνουμε τον χρόνο να φεύγει και τις ιστορικές συγκυρίες να μας προσπερνούν. «Πολιτική με πρωτοβουλία», έλεγε. «Σε έναν κόσμο που αλλάζει -όπως είναι ο σημερινός- με τόσο δραματικές ταχύτητες, η ακινησία δεν ταιριάζει στην πολιτική. Είσαι ετοιμόρροπος», έλεγε, «όταν όλα αλλάζουν και κινούνται γύρω σου και εσύ προσπαθείς να μείνεις ακίνητος».

Με τον Γιάννο συμφωνούσαμε. Δεν μας ταίριαζε η πολιτική της αδράνειας και της φυγομαχίας. Οικοδομήσαμε το όραμα για μια ισχυρή, ευρωπαϊκή Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδιαίτερα στα Βαλκάνια. Με το ίδιο πνεύμα ο Κρανιδιώτης συνέλαβε τη σημασία της επανενωμένης και ευρωπαϊκής Κύπρου και εργάστηκε για να δρομολογηθούν τα βήματα για την ευρωπαϊκή της προοπτική.

Για τον Κρανιδιώτη, η Κύπρος δεν ήταν απλά η ιδιαίτερη πατρίδα του. Ήταν το πάθος του. Η εμμονή του. Τον πονούσε πολύ η Κύπρος και το πρόβλημά της. Βρισκόταν σε μια συνεχή εγρήγορση, ψάχνοντας να βρει με κάθε τρόπο πώς θα έβγαινε το Κυπριακό από το τέλμα, πώς θα δημιουργούνταν οι προϋποθέσεις για να γίνει η Κύπρος πλήρες μέλος της Ένωσης και να δοθεί τέλος στην κατοχή του νησιού.

Διείδε από νωρίς ότι η ευρωπαϊκή προοπτική μπορούσε να αποτελέσει καταλύτη στην επίλυση του Κυπριακού. Ήταν η οδός, όπως το έλεγε ο ίδιος, για να απελευθερώσει την Κύπρο από την ομηρία της κατοχής. Και βέβαια, δικαιώθηκε για τη διορατικότητά του.

Όταν στα μέσα της δεκαετίας του 1980, ο Γιάννος Κρανιδιώτης, μαζί με τον Θεόδωρο Πάγκαλο αλλά και τον Κάρολο Παπούλια, τον Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου, και άλλους, συνέλαβαν την ιδέα της ευρωπαϊκής προοπτικής της Κύπρου, λίγοι πίστεψαν ότι αυτή η πολιτική θα είχε επιτυχία. Το εγχείρημα φάνταζε ανέφικτο, ένας μεγάλος ανήφορος.

Πράγματι. Ο δρόμος της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήταν στρωμένος με ροδοπέταλα. Ήταν δύσκολος και γεμάτος εμπόδια.

Ήμουν μαζί με τον Γιάννο, σε ένα γεύμα με τον Richard Holbrooke, όπου τελικά μετά από σκληρή κουβέντα, πείστηκε ότι η ευρωπαϊκή πορεία της Κύπρου, άνοιγε τον δρόμο για μια ευρωπαϊκή λύση και ειρηνικές σχέσεις στην ευρύτερη περιοχή.

Θυμάμαι τις σκληρές κουβέντες με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ακόμα και τις δημόσιες απειλές της Τουρκίας ότι στην ένταξη της Κύπρου θα αντιδρούσε με όλα τα μέσα. Κι όμως, πετύχαμε χωρίς να ανοίξει μύτη, η Κύπρος να είναι σήμερα πλήρες και ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και θέλω να πω, με την ευκαιρία αυτή, ότι ως ΠΑΣΟΚ, είμαστε περήφανοι γι' αυτό το επίτευγμα.

Είμαστε περήφανοι, γιατί η ένταξη της Κύπρου στην Ένωση έγινε πραγματικότητα με τη σκληρή δουλειά των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα

Σημίτη. Με τη στενή συνεργασία των κυβερνήσεων και της πολιτικής ηγεσίας της Κύπρου και με την στήριξη των Κυπρίων πολιτών. Μια στήριξη, χωρίς την οποία, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί η ένταξη.

Πώς οικοδομήθηκε η ένταξη και πώς πετύχαμε αυτό το δύσκολο εγχείρημα; Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση πέτυχε διότι εργαστήκαμε μεθοδικά, υπομονετικά, με ευελιξία και με ανοικτό μυαλό. Τολμήσαμε, διεκδικήσαμε και κερδίσαμε.

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης πολλές φορές τόνιζε ότι, σε μια παγκοσμιοποιημένη διεθνή σκηνή, χρειάζεται μια εξωστρεφής αντίληψη, η οποία ενισχύει τη διαπραγματευτική μας ικανότητα. «Αυτή η προσέγγιση», έλεγε, «δημιουργεί συμμαχίες, ταύτιση συμφερόντων και επιτρέπει πιο αποτελεσματικά και αξιόπιστα την προώθηση των στόχων της εξωτερικής πολιτικής».

Και ήταν βασικός αρχιτέκτονας, το 1995, στην απόφαση της 6^{ης} Μαρτίου, με την οποία εξασφαλίστηκε η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κύπρου, έξι μήνες μετά το τέλος της Διακυβερνητικής Διάσκεψης του 1997.

Τέσσερα χρόνια μετά, το Δεκέμβριο του 1999, πετύχαμε την απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής του Ελσίνκι. Το Ελσίνκι ήταν η απόφαση που «κλείδωσε» ουσιαστικά την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς βέβαια αυτό να συμβαίνει ότι δεν υπήρχαν ακόμη εμπόδια.

Όσα ακολούθησαν αυτή την απόφαση, την απόφαση του Ελσίνκι, καταδεικνύουν ότι αυτή η πολιτική επιλογή, ήταν και επιβεβλημένη και σοφή. Με το Ελσίνκι, το Κυπριακό έγινε θέμα που αφορά σήμερα ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η εξέλιξη άλλαξε την πολιτική γεωγραφία στο ζήτημα του Κυπριακού. Σήμερα, η Άγκυρα ξέρει ότι η λύση του Κυπριακού είναι μονόδρομος και περνά από το πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Δυστυχώς, ο Γιάννος δεν ήταν μαζί μας εκείνο τον Δεκέμβριο, στην τελευταία μάχη, για να ζήσει αυτή την ιστορική απόφαση.

Αλλά είναι βέβαιο ότι, με τη δική του, σκληρή δουλειά, τη μεθοδικότητά του, την επιμονή του, τη διαπραγματευτική του δεινότητα, άνοιξε το δρόμο για την επιτυχία του Ελσίνκι.

Ο Γιάννος θεωρούσε, και ορθά, ότι η ένταξη της Κύπρου στην Ευρώπη θα οδηγήσει σε λύση βιώσιμη, λειτουργική, για όλους τους Κύπριους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους.

Μιλούσε για τρεις διαύλους προώθησης της λύσης του Κυπριακού:

Πρώτον, η ευρωπαϊκή πορεία της Κύπρου.

Δεύτερον, ο διάλογος μεταξύ των δύο κοινοτήτων για λύση σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

Τρίτον, η προώθηση της αποστρατικοποίησης του νησιού. Τόσο επίκαιρο και σήμερα.

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης έβλεπε ακόμα πιο μακριά. Εκτιμούσε ότι μια λύση του Κυπριακού προβλήματος, κάτω από την «ομπρέλα» της Ένωσης, αποτελεί προϋπόθεση για την σταθερότητα, την ειρήνη και την συνεργασία σε ολόκληρη την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Ο Πρόεδρος, Δημήτρης Χριστόφιας, έχει κατ' επανάληψη τονίσει τους κινδύνους από τη διαιώνιση του Κυπριακού προβλήματος και είμαι σίγουρος ότι, αν ζούσε ο Γιάννος Κρανιδιώτης, θα συμεριζόταν πλήρως αυτή την αγωνία.

Η παρέλευση του χρόνου χωρίς λύση παγιώνει τα τετελεσμένα, αυτά της εισβολής και της συνεχιζόμενης κατοχής. Εμπεδώνει τη διχοτόμηση του νησιού, υψώνοντας νέα τείχη διαχωρισμού μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Η μη λύση εξυπηρετεί μόνο όσους έχουν συμβιβαστεί με το διχοτομικό στάτους κβο.

Κι εμείς, δεν θα συμβιβαστούμε ποτέ με την διχοτόμηση της Κύπρου.

Η Κύπρος χρειάζεται μια ισχυρή Ελλάδα, όπως και η Ελλάδα χρειάζεται μια ισχυρή Κύπρο στο πλάι της και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ελλάδα και Κύπρος, δεν έχουμε μόνο αυτούς τους ισχυρούς δεσμούς που μας ενώνουν, Ελλάδα και Κύπρος, είναι πλέον και ισότιμοι εταίροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για την επόμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και για μένα προσωπικά, η αποκατάσταση της εικόνας της Ελλάδας και της διαπραγματευτικής ισχύος της, είναι προτεραιότητα.

Υιοθετούμε και πιάνουμε ξανά, από τις δικές μας μέρες, το νήμα μιας εξωτερικής πολιτικής που, με πρωτοβουλίες, φαντασία, θάρρος, παρεμβαίνει σε όλες τις μεγάλες διεθνείς εξελίξεις, που δίνει φωνή στην Ελλάδα και ξανά διαπραγματευτική ισχύ. Και αυτό είναι που χρειαζόμαστε. Για όλες τις δύσκολες διαπραγματεύσεις που έχουμε μπροστά μας.

Μια εξωτερική πολιτική, που υπερασπίζεται αποτελεσματικά τα εθνικά μας δίκαια και κάνει σαφές σε όλους ότι τα κυριαρχικά μας δικαιώματα είναι αδιαπραγμάτευτα.

Μία εξωτερική πολιτική, που βάζει και πάλι σαφείς στόχους, τους επιδιώκει συστηματικά και τους πετυχαίνει με αποφασιστικότητα.

Όπως πετύχαμε την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κάναμε με επιτυχία - μπορούμε και πάλι.

Ο Πρόεδρος Χριστόφιας γνωρίζει καλά ότι έχει την στήριξή μου, στις προσπάθειες που καταβάλλει για την επίλυση του Κυπριακού. Η εμπιστοσύνη μας στον Δημήτρη Χριστόφια είναι μεγάλη.

Είναι επιτακτική μία διαδικασία, χωρίς έξωθεν παρεμβάσεις, πιέσεις και τεχνητά χρονοδιαγράμματα.

Λέμε ένα ηχηρό «όχι» σε όποια ιδέα «επιδιαιτησίας». Επιδιώκουμε μία λύση από τον Κυπριακό λαό, για την Κύπρο και τον Κυπριακό λαό.

Καλώ, και πάλι, την Τουρκία να αφήσει την τουρκοκυπριακή κοινότητα να διαπραγματευτεί ελεύθερα το μέλλον της σε μία επανενωμένη Κύπρο, ένα κοινό μέλλον, ένα ευρωπαϊκό μέλλον στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η λύση πρέπει να εγγυάται ότι η Κύπρος θα παραμείνει ένα αποτελεσματικό και πλήρως λειτουργικό κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι το πρωταρχικό ζητούμενο και η «κόκκινη γραμμή» πρέπει να είναι οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το λεγόμενο ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Πρόκειται για σαφείς κανόνες, στους οποίους δεν χωρούν πολλές εξαιρέσεις και, σίγουρα, όχι μόνιμες παρεκκλίσεις. Και πρέπει να συνειδητοποιήσουν και οι Τουρκοκύπριοι συμπατριώτες μας ότι μόνο μία τέτοια λύση θα είναι προς το πραγματικό τους όφελος.

Δεν πρέπει να ξεχάσουμε -η διεθνής κοινότητα δεν πρέπει να ξεχάσει- ότι το Κυπριακό είναι αποτέλεσμα στρατιωτικής εισβολής και κατοχής από την Τουρκία. Εμείς το θυμίζουμε και το τονίζουμε σε κάθε επαφή μας με διεθνείς παράγοντες. Όπως δεν κουραζόμαστε να απαιτούμε, το τελευταίο τείχος στην Ευρώπη να πέσει. Όπως δεν κουραζόμαστε να απαιτούμε, τα τουρκικά κατοχικά στρατεύματα να φύγουν από την Κύπρο. Στρατεύματα κατοχής, το έχω τονίσει επανειλημμένως, δεν έχουν θέση στην Ευρώπη, δεν έχουν θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Τουρκία οφείλει να εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, ως υποψήφια προς ένταξη χώρα απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και απέναντι σε όλα τα κράτη - μέλη.

Τον Δεκέμβριο, απαιτείται ένας νέος «Οδικός Χάρτης» για την Τουρκία στην πορεία της προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θέλετε ένα «Νέο Ελσίνκι», με σαφείς δεσμεύσεις της Τουρκίας, και σε ό,τι αφορά την επίλυση του Κυπριακού.

Απαιτείται, όμως, άμεση προετοιμασία για την επίτευξη αυτού του στόχου και, δυστυχώς, έχει χαθεί πολύς και πολύτιμος χρόνος από την σημερινή κυβέρνηση της Ελλάδας.

Θυμάμαι την συστηματική μας προετοιμασία και τις σκληρές διαπραγματεύσεις που κάναμε, στην πορεία μας προς τις αποφάσεις του «Ελσίνκι» και, βεβαίως, τη συνεργασία μας με την Κυπριακή κυβέρνηση.

Δεσμεύομαι, από αυτό το βήμα, από την Κύπρο, ότι προτεραιότητά μου, ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, θα είναι η άμεση ανάληψη των αναγκαίων

πρωτοβουλιών και κινήσεων, για να πετύχουμε τους κοινούς μας στόχους. Σε πλήρη συντονισμό και με στενή, καθημερινή συνεργασία με την κυβέρνηση της Κύπρου και τον Πρόεδρο, Δημήτρη Χριστόφια.

Η παρουσία μας, σήμερα, στην Κύπρο επιθυμώ να στείλει και αυτό το μήνυμα, προς όλες τις κατευθύνσεις, ότι η Ελλάδα είναι ξανά στο πλάι της Κύπρου και του Κυπριακού λαού, όχι μόνο με λόγια, αλλά με πράξεις.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι αναγκαίο βέβαια να στραφούμε και πάλι στους πολίτες, στην κοινωνία των πολιτών και των δύο κοινοτήτων, Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους. Να τους καλέσουμε, και να τους ενθαρρύνουμε, να αναπτύξουν και πάλι τις μεταξύ τους επαφές, να χτίσουν και πάλι σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ τους, την απαραίτητη εμπιστοσύνη για μία αρμονική συμβίωση σε ένα ενιαίο κράτος.

Να τους καλέσουμε -σας καλώ- να πάρετε το μέλλον σας, ως πολίτες αυτής της χώρας, στα δικά σας χέρια.

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να δηλώσω με έμφαση ότι στηρίζουμε απόλυτα τις προσπάθειές σας για συνολική λύση του προβλήματος το συντομότερο δυνατό.

Είμαστε στο πλευρό σας, και στο πλευρό ολόκληρης της πολιτικής ηγεσίας του τόπου, έτοιμοι να σας προσφέρουμε κάθε δυνατή βοήθεια.

Για μια λύση διζωνικής - δικοινοτικής Ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα, όπως αυτή ορίζεται στα ψηφίσματα του ΟΗΕ, στη βάση των Συμφωνιών Υψηλού Επιπέδου, των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και του Ευρωπαϊκού κεκτημένου. Θα εργαστούμε μαζί σας για λύση λειτουργική και βιώσιμη, η οποία θα αποκαθιστά τα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των Κυπρίων πολιτών

Μια τέτοια λύση θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ασφάλεια, σταθερότητα και πρόοδο στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Μια επανενωμένη Κύπρος, μπορεί να γίνει παράδειγμα συνύπαρξης και συνεργασίας για όλους τους λαούς της περιοχής.

Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι,

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης ήταν άνθρωπος του αύριο. Και γι' αυτό, θα ήθελα να τελειώσω με μια νότα αισιοδοξίας. Η μεγαλύτερη τιμή για τον Γιάννο, θα είναι να εργαστούμε όλοι μαζί, όπως εργάστηκε κι αυτός, με επιμονή και αυτοπεποίθηση, διεκδικητικά και με ρεαλισμό, για να υλοποιήσουμε το όραμά του για μια επανενωμένη, ευρωπαϊκή Κύπρο.

Γιάννο, μπορούμε και θα το πετύχουμε!

Σας ευχαριστώ.